

Cířň

1

Školský časopis

50

ZŠ J. Simana, Valaská, 2019/2020

Úvodom

Prišiel ďalší školský rok a s ním aj tohtoročné prvé číslo nášho školského časopisu Círń. Prváci si prvýkrát sadli do svojich školských lavíc a pre deviatakov sa začal ich posledný rok na tejto škole. Tento rok pripravujeme päť čísel nášho časopisu, z ktorých bude jedno číslo venované päťdesiatemu výročiu našej školy. V tomto čísle sa dočítate o rôznych exkurziách, ktoré naši žiaci podnikli, nájdete tu ich vlastnú tvorbu. Jeseň, školské aktivity vás inšpirovali k mnohým pekným textom, výmyslom, projektom aj zamysleniam.

Prajeme vám príjemné čítanie.

Jakub Bíreš - šéfredaktor

Na titulke sú krásne slovenské devy

Ninka Trangošová,

Nelly Kysucká,

Magduška Schvarzbacherová.

Círń - časopis žiakov ZŠ vo Valaskej

ROČNÍK: XVIII., č. 1, dvojmesačník, vychádza od roku 2002

REDAKČNÁ RADA: ŠÉFREDAKTOR: Jakub Bíreš 8.B

ČLENOVIA RR: Romana Hadžegová 5.A, Adam Švec 6.A, Anna Kristína Bartošová 6.A, Lukáš Ryšian 6.A, Viliam Oláh 6.A, Simonka Perichtová 7.B, Jaroslav Chmelík 7.B, Barbora Bániková 8.B, Nikolka Filadelfiová 8.B, Lenka Kučeráková 8.B

GRAFICKÝ NÁVRH TITULKY: Jakub Bíreš 8.B

VEDÚCA NOVINÁRSKEHO KRÚŽKU: Mgr. Martina Tyčiaková

Výpisky z kroniky

50 rokov. Toľko uplynulo od založenia našej základnej školy. Príležitosť jej okrúhleho výročia si budeme pripomínať počas celého školského roka. My sme zo zvedavosti prelistovali staré kroniky a našli sme veľa zaujímavého, čím škola počas svojej histórie žila. Vybrali sme niekoľko zápisov a porovnáme ich so súčasným životom školy.

Rok 1968

Do zberov sa zapojili všetci žiaci počnúc iskričkami končiac zväzákmí.

V jesennom období boli prevedené nasledovné zbery:

zber šípok 204 kg hodnota 592, 5 Kčs,

zber liečivých rastlín 10, 80 kg hodnota 85 Kčs,

zber železa 16 335 kg hodnota 1 206 Kčs,

zber papiera 1 960 kg hodnota 392 Kčs.

Získané peniaze boli uložené na pioniersky účet a budú venované na výstavbu klziska.

Rok 1971

Učitelia a žiaci našej školy odpracovali v tomto školskom roku 5000 brigádnických hodín na JRD vo Valaskej pri čistení pasienok a zbere surovín. Okrem vyberania zemiakov a trhanía repy pomáhali družstevníkom aj pri zakladaní kompostu a pri silážovaní. Svojou brigádnickou činnosťou prispeli aj k zariadeniu školskej dielne a pionierskeho parku.

Rok 2009

Na našom školskom pokusnom pozemku sme zberali tohoročnú úrodu. Konkrétne žiaci 7. ročníka,

ktorí mali v tomto školskom roku pestovateľské práce. Pestovali sme cibuľu, cuketu, zeler, pór, brokolicu, cíníe, astry, okrasné tekvice. Hoci políčko už nie je veľké, úroda bola celkom dobrá. V auguste sme pozbierali cibuľu /asi 20 kg/, v septembri cviklu. Pred prvými väčšími mrazmi pozbierame zelér, brokolicu. Tento rok, po minuloročnej bohatej úrode, naše jablone oddychovali. Obrali sme len zopár debničiek.

Pod pokrievkou našej školy

Človeče, nehnevaj sa

Dňa 10. 10. 2019 sa v ZŠ Polomka uskutočnil druhý ročník turnaja „**Človeče, nehnevaj sa pre malých školákov**“. Podujatie bolo zorganizované s finančnou podporou Banskobystrického samosprávneho kraja. Turnaja sa zúčastnili žiaci prvých a druhých ročníkov základných škôl – Beňuš, Polomka, Valaská, Závadka nad Hronom. Za každú školu súťažili dve trojčlenné družstvá. Hralo sa podľa pravidiel spoločenskej hry Človeče, nehnevaj sa. Našu školu reprezentovali v prvom družstve *Karolinka Krúpová 1.B, Saška Špaleková 2.A, Michal Polák 2.B*. Druhé družstvo tvorili *Miška Sedliačiková 1.A, Lucia Kňazíková 2.B a Adrián Kysucký 2.B*, ktorí získali medaily za 3. miesto. V celkovom hodnotení skončila naša škola na peknom 2. mieste. Všetci súťažiaci mali veľkú radosť z hry a navzájom sa povzbudzovali. Ďakujem im za reprezentáciu školy.

Pani vychovávateľka Danká Bošelová

„Pasovanie Zebričiek“

Pravidelne, každý školský rok, sa v ŠKD koná super podujatie „PASOVANIE NOVÝCH ZEBRIČIEK“ do nášho školského klubu Zebra. Nebolo tomu inak ani tento rok.

Dňa 3. októbra nastal veľký deň pre našich prvákov, kedy sa stali oficiálnymi členmi školského klubu Zebra. Podujatie prebiehalo v športovom duchu. Naši prváci sa statočne popasovali s rôznymi športovými disciplínami, ktoré pre nich pripravili pani vychovávateľky spoločne so žiakmi ŠKD - prekážková dráha cez kolky, skákanie panáka, hod loptičkou do cieľa, priťahovanie lopty v kruhu pomocou lana a postupné odovzdávanie lopty umiestnenej na hlave. Naši prváci to zvládli super. Boli odmenení medailami a veľkým potleskom.

Prežili sme spolu krásne športové popoludnie, plné smiechu a zábavy.

Pani vychovávateľka Soňa Kubizniaková

Súťaž o NAJ triedu

Aj tento rok na našej škole bude prebiehať súťaž o NAJ triedu. V minulom školskom roku sa z víťazstva tešili žiaci minuloročnej IX.A triedy, ktorí už zarezávajú na stredných školách. Za porotu môžeme povedať, že ich trieda bola vždy vo vzornom poriadku, separovanie odpadkov zvládli na jednotku a v celoškolských súťažiach sa umiestňovali na prvých miestach. Okrem dobrého pocitu z víťazstva dostali ako prvú cenu – POSEDENIE V PIZZÉRII PODĽA VLASTNÉHO VÝBERU PRE CELÚ TRIEDU. Ako po minulé roky, teraz tiež môžete získavať body za rozličné aktivity počas roka, napríklad za branné cvičenia či karneval, za čistotu vo vašich triedach a za separovanie odpadu.

Čistota triedy bude hodnotená vo vybrané dni každý mesiac podľa nasledovných kritérií: plný počet bodov za mesiac je 10 a tieto body môžu triedy stratiť za nezotretú tabuľu, nevyložené stoličky, neporiadok v laviciach, rozhádzané papiere okolo koša a na dlážke, neaktuálnu nástenku a nenastavenie ventilov radiátorov na ♥ počas vykurovacích mesiacov.

Body za separovaný zber sú značené v samostatnej tabuľke, ktorej výsledky sa na konci roka zapisujú do stĺpca „separovaný zber“. Maximálny počet bodov je 10 a za nesprávne separovanie sa body odrátajú.

O pridelených bodoch vás budeme priebežne informovať na nástenke, kde môžete počas celého roka sledovať, ako je na tom tá vaša trieda. Držíme palce pri udržiavaní poriadku v triedach a pri plnení jednotlivých disciplín.

Veríme, že sa budete snažiť získať čo najviac bodov a na konci roka tak získate titul NAJ trieda.

Pani učiteľka Michaela Badíňková a pani učiteľka Kristína Puťošová

ZBER ŠÍPOK SPOLOČNE S LESMI SR

Naša škola sa aj tento rok zapojila do jesenného súťažného projektu **ZBER ŠÍPOK SPOLOČNE S LESMI SR**.

Do zberu týchto jesenných plodov sa zapojili mladší a starší žiaci.

Podakovanie patrí i všetkým „dospelákom“, ktorí pomáhali pri zbere týchto plodov. Spolu sme nazbierali **61 kg** šípok. Žiaci **1. stupňa** nazbierali **45,15 kg** a žiaci **2. stupňa** **15,85 kg**.

Najlepší zberači za 1.stupeň:

Triedy:

1.A - 13,60 kg

4.A – 8,70 kg

1.B – 8,30 kg

Žiaci:

Hlásniková Laura, 1.A – 12,80 kg

Štulajterová Alexandra, 4.A – 8,70 kg

Sepeši Marek, 4.B - 4,20 kg

Najlepší zberači za 2.stupeň:

Triedy:

6.B - 5 kg

6.A – 4,60 kg

Žiaci:

Sepeši Martin, 6.B – 5 kg

Kormanský Marek, 6.A – 4 kg

Pani učiteľka Alena Kubaliaková

Aj naša škola ožila krojmi!!!

Aká si mi krásna, ty rodná zem moja,
krásne i tie hory, kol teba, čo stoja, krásne je i nebo nad tými horami,
žehnám ťa, vítam ťa vďačnými slzami...

A korunou tejto krásy sú naše ľudové odevy – kroje. Pôvab a krása slovenských krojov je základom kultúry Slovenska. Farby, vzory a symboly, ktoré vkladali šikovné ruky našich babičiek a prababičiek do výšviiek svojich krojov, sú dušou a ženskou energiou, ktorá nám otvára cestu k spomienkam na našich predkov. Aj my sme si 6. 9.2019 pripomenuli neoceniteľnú históriu a s ňou späté mnohé kultúrne zvyky a tradície v druhom ročníku Dňa kroja pod dozorom pani učiteľky Skladanej.

Piataci

Tento deň bol veľmi zaujímavý a tiež poučný. Spomenuli sme si na to, ako niekedy žili naše staré mamy. Pani učiteľka doniesla aj niekoľko starých a zaujímavých predmetov s folklórnym motívom a o každom nám niečo povedala. Ale aj my žiaci sme doniesli zaujímavé veci. Cez veľkú prestávku sme všetci tancovali. Piataci robili prácu s hlinou. Vyrábali sme vtáčiky s veľmi milým pánom. Ukázal nám, čo máme robiť. Každý dostal kus hlíny a jeho fantázia mala priechod. Každému sa to podarilo veľmi pekne. Keď bolo hotovo, vtáčiky zobral so sebou vypáliť, aby boli pevné. *Romana Hadžegová, 5.A*

Šiestaci

Opäť aj tento rok sa uskutočnil Deň kroja, ktorý bol spojený s 50. výročím našej školy. Zabávali sme sa, tancovali vymýšľali sme básničku pre *pani Nitkovú*, ktorá nás v ten deň učila paličkovanie. Nie je to vôbec jednoduché, ako to vyzerá. Ľahký vzor s 12 paličkami sme robili pol hodinu. Kým sme vyrobili záložku, boleli nás nohy aj chrbát, lebo sme paličkovali postojáčky. Veľmi nás zaujala prezentácia bývalého pána učiteľa Lokšu o čipkárstve. Počuli sme, aký mali ťažký život čipkári. Zaujal nás príbeh o chlapcovi, ktorý musel kráčať 400 kilometrov za vozom kvôli tomu, že vyjedol všetko mäso z gulášu, ktorý sa varil na voze, lebo keď ochutnával stále ten guláš, či je dobrý, tak si stále dával to mäso a potom keď sa dovaril, tak tam zostala iba voda so zemiakmi. Vytvorili sme aj báseň, v ktorej bolo všetko, čo sme sa dozvedeli z knihy o remeslách, o živote našich predkov. Mali sme tému Pracovité ženské ruky. Vyrobili sme letáčky a stužky, ktoré sme pripli na hrud' aj obyvateľom obce Valaská. Cez veľkú prestávku nás zavolali na školský dvor, kde nás čakal detský folklórny súbor z Valaskej. Tety kuchárky boli tiež v krojoch. Na obed nám uvarili Valaštianske krumple s kyslým mliekom. Pána školníka sme ani nepoznali, lebo vymenil montérky za pekný kroj. Po tomto dni sme všetci unavení odtancovali domov. Sme za to, aby sa takéto akcie konali aj naďalej, lebo by sme sa nedozvedeli také informácie o živote našich predkov. *Žiaci 6.A a 6.B*

Siedmaci

Naša trieda navštívila Pamätnú izbu vo Valaskej. Teta nás naučila pracovať na krosnách, triedny nám ukázal zaujímavé zákutia pamätnej izby. Na školskom dvore sme

vytvorili živú 50-tku. Prvý stupeň vytvoril číslo 0 a my žiaci druhého stupňa číslo 5. Potom do našej triedy prišla rodina Kureková. Pán Amrich nám ukazoval, ako sa vyrába fujara. Miško nám na nej aj zahral. Pán Kurek predviedol výrobu valašiek a jeho dcéra Katka priniesla kúsky kože a drevka, do ktorých sme vypaľovali ľudové motívy.

Žiaci 7.A

V piatok sa začal Radvanský jarmok, a tým sme si pripomenuli ľudové oblečenie, práce, remeslá, tradície. Do školy sme prišli oblečení v kroji. Do školy sme pozvali bývalých učiteľov a žiakov. Do našej triedy prišla bývalá žiačka našej pani učiteľky triednej Evka Huňová. Privítali sme ju chlebom, syrom a soľou. Keď prišla k nám do triedy, vysvetlila nám, ako s hlinou pracuje a ukázala, čo vytvoríme z hlíny my. Vyrobili sme medaily, ktoré použije naša škola pri súťažiach počas školského roka. Potom sme si vytvorili svoje vlastné medaily. Keď sme svoje výrobky dokončili, mohli sme si zakúpiť jej výrobky. Pani Evke Huňovej sme dali ďakovný list s našimi menami. Na remeslo hrnčiarstvo sme vymysleli básničku a plagát,

v ktorom sme zhrnuli všetko, čo o ňom vieme. Na veľkej prestávke doniesol Samo Nitka bič a plieskal s ním okolo seba na asfaltovom ihrisku. Deň sme zakončili Valaštianskymi krumplami a kyslým mliekom, ktoré nám dávali kuchárky v kroji. Veľmi sa nám tento deň páčil a chceli by sme ho aj po iné roky. *Samko, Jakub, Marianna, Nina, Simona, Timotej - žiaci 7.B*

Ôsmaci

V Deň kroja nám do triedy na besedu prišla pani Králiková rozprávať o kroji a osobnostiach Valaskej. Na začiatku sme odprezentovali naše práce o osobnostiach Valaskej, pani Králiková nás doplnila a potom sme prešli na kroje. Začali sme otázkou, ako sa odlišuje náš kroj od ostatných. Pani Králiková s radosťou odpovedala. Náš kroj bol zväčša nezdobený a charakterizovala ho čierna stužka okolo krku. Dozvedeli sme sa aj, že kroje sa začali zdobiť po prvej svetovej vojne. Keď sa začali dovážať farebné nite zo zahraničia. Dovtedy sa používali biele nite a súkno, poprípade ovčia vlna. Naše valaštianske kroje boli zväčša tmavé a pracovné. Zdobené kroje sa nosili iba v slávnostné dni. Kroj ľudia pokladali za veľkú vzácnosť a dedili ho z pokolenia na pokolenie. Pani Králiková nám povedala, že prioritou obce je kroje uchovať, lebo každý kraj má vlastný kroj a aj ten náš je výnimočný a zaslúži si viac pozornosti. Pani Králikovej ďakujeme za všetko, čo sme sa od nej dozvedeli.

Ján Sebastián Vilhan, 8.A

Našou témou bola modrotlač. Prišla k nám bývalá žiačka školy pani Tereza Renzová. Najprv sme si vyhľadali o modrotlačí informácie a spracovali ich formou plagátu. Neskôr

sme mali možnosť ju aj vyskúšať. Modrotlač som videl prvýkrát a naozaj ma zaujala. Skúšali sme odtlačanie pečiatok na látku aj na papier. Odtlačali sme aj makety z linolitu na papier. Je pekné, že si takto pripomíname ľudové tradície. Páčilo sa nám, že sme vlastnými krojmi vyzdobili školu, že na školskom dvore sme sa veselo zabávali, že nám vyšlo počasie a pani učiteľky boli pekne ľudovo oblečené.

Jakub B. a Nikoľka S. - žiaci 8.B

Deviatci

Deň kroja sa nám páčil. Bol to zaujímavý deň. My 9.A sme boli pomáhať v školskej jedálni. Tety kuchárky navarili fajn Valaštianske kruple. Všetkým chutilo. *Žiaci 9.A*

Prišli sme do školy a čakali sme, kým zazvoní na hodinu. Po príchode učiteľky nám dala bojovú úlohu. Prvá skupina robila cesto na linecké pečivo a druhá skupina písala recepty na tradičné valaštianske jedlá. Počas veľkej prestávky sa na školskom dvore predstavil detský folklórny súbor z Valaskej. Bývalý žiak našej školy Ivan Pokoš sprevádzal tanečníkov hrou na akordeóne. Aj my sme sa mohli zapojiť do ľudového tanca. Po príchode do tried sme dokončili linecké koláče a tradičné recepty valaštianskych jedál. Boli sme prekvapení, keď prišiel navštíviť našu školu pán starosta Peter Jenča. Starosta obce nás pochválil, že koláče mu chutili. Na konci vyučovania sme naše výrobky odovzdali školskému jarmoku.

Žiaci 9.B

Ženské ruky

V minulosti pracovité ruky žien, mali roboty na celý deň. Varili, piekli, na potoku prali, večer pri sviečke kroj vyšivali. Na páračkách pri pečení chleba, zaspievať si bolo treba. Ťažký život to veru bol, nik z nás by si už naň nezvykol.

Žiaci 6.A

Šikovné ruky

Pani Nitková, paličkovanie v krvi má. Svoje remeslo s úsmevom uznáva. A tiež sa pri ňom veľmi zabáva. Šuhaj rád devu má, ktorá zručnosť ovláda. Ľudový motív vyšíva a veľmi sa s ním vyhráva.

Žiaci 6.B

Hrnček hlinený

Hlinu pekne podupeme,
za hrnčiarsky kruh zasadneme.
Misky, hrnce vyrábame,
hrnčiarsstvu sa venujeme.

Ked' tie misky dorobíme,
pekne si ich vyzdobíme.
Na jarmok sa poberieme,
ľuďom tovar ponúkame.

Ked' nám všetko vykúpili,
aj dom si s tým vyzdobili.
Ked' už všetko predáme,
do práce sa vrátíme.

Tak to ide rok čo rok,
príd'ťe aj vy na jarmok.
Žiaci 7.B

Osobnosti Valaskej

Šikovných my ľuďi sme mali,
ktorí históriu Valaskej poznamenali.
Či už to bol doktor, strelec,...
v duši básnik, srdcom herec.
Šli si pevne za svojím cieľom,
vďaka nim je Valaská krásnym dielom.
Ďakujeme za ich statočnosť,
ich snahu, hojnosť a v srdci dobroť.
Valaská pekná obec je,
aj na ňu si každý raz spomenie.
Na našich ľuďí, s dobrou dušou,
ďakujeme vám s veľkou úctou.
Žiaci 8.A

Báseň o modrej sukni

Ked' 18. storočie prevzalo halu vlády,
nové remeslo prišlo do Oravy.
Po Orave začal spišský ľud skúmať,
čo je to nové remeslo zač,
dali mu meno modrotlač.
Dozvedel sa o tom remesle aj Šariš,

hneď do modrej začal sa haliť.
Ked' začala modrotlač rásť,
Slováci snažili sa nové vzory nájsť.
V súčasnosti je to veľká móda,
ušila sa z modrej veľká róba.
Žiaci 8.B

Prof. MUDr. Jaroslav Siman, PhD

Pán Siman v nemocnici pracoval,
no rodákom Valaskej vždy ostal.
Siamské dvojčky oddeľil,
tým im život zachránil.

Vojnu on v zdraví v detstve prežil,
po lekárskom vzdelaní túžil.
Ked' ho na školu prijali,
na Starých Horách sa s rodinou modlili.

Po smrti meno škole odovzdal,
tým navždy s nami ostal.
Pochovaný je vo Valaskej na cintoríne,
radi naňho spomíname.

Žiaci 8.A T. Náther, M. Zlevský, J. Roľko, S. Vilban

O valaštianskom krumplíku

Valaštiansky krumplík už v hrnci bubloce,
kyslá kapusta sa naň zospodu chichoce.
Navrch kúsok klobáasy a slaninku,
soľou dochutíme túto lakocinku.
Valašťan sa nevie dočkať,
na dobrotu si musí počkať.
Slaninkové hrebienky sa škvaria,
cibuľa sa vedľa hrnca krája.
Nové krumple v komore smutne sedia,
tie staré na križalky nakrájané sa o chvíľu zjedia.
Krumle na tanieri chladia sa,
Valašťania na tú mňamku tešia sa.
Žiaci 9.A

Beh pre zdravé srdce – 4. ročník

12. október je dňom, kedy si pripomínáme výročie narodenia MuDr. J. Simana, ktorého meno nesie naša škola. A práve k úcte pánu Simanovi usporadúvame každoročne bežecké dopoludnie s názvom „Beh pre zdravé srdce“. V piatok 11. októbra bol pre nás v škole tento významný deň. Keďže tento školský rok oslavujeme 50. výročie založenia našej školy, dovolili sme si bežecké dopoludnie pozmeniť. Tento ročník sme okrem detí našej školy pozvali aj detičky z Materskej školy vo Valaskej, deti zo Špeciálnej základnej školy vo Valaskej, dôchodcov a bývalých kolegov. Po slávnostnom otvorení pani riaditeľkou, pani Fisherovou a pánom starostom Jenčom sa postupne stavali na štart žiaci II. stupňa, ktorí odbehli 2 kolá okolo našej školy. Za nimi nasledovali pozvaní hostia, ktorí odbehli po 1 okruhu a záverečné súťaženie patrilo žiakom I. stupňa, ktorí tiež odbehli 1 kolo okolo školy. Popri behu mohli žiaci navštíviť aj sprievodné podujatia v telocvični – streľbu z laserových pušiek pod vedením p.uč. M. Poliakovej a cvičenie s kruhmi a pohybové hry pod vedením pani Šakovej. Záverečné vyhodnotenie sa uskutočnilo po odbehnutí všetkých kategórií.

Absolútnym víťazom na 1. stupni sa stal *Jerguš MELICHERČÍK* a na 2. stupni *Lukáš PATÚŠ*. BLAHOŽELÁME nielen víťazom, ale všetkým, ktorí **bežali pre zdravé srdce!**

Celý deň nám prialo počasie, deti sa navzájom povzbudzovali a vládla veľmi príjemná a priateľská atmosféra.

V závere by sme sa chceli poďakovať p.uč. Poliakovej a pani Šakovej za prípravu sprievodného podujatia, pánu Poliakovi za zabezpečenie ovocia v cieľi, našim kuchárkam za ponuku čaju v cieľi, pozvaným hosťom z MŠ,ŠZŠ, dôchodcom a rodičom za účasť a výbornú atmosféru.

Výsledky:

Kategória 1. – 2. ročník chlapci				Kategória 1. – 2. ročník dievčatá			
Poradie	Čas	Meno žiaka	tr.	Poradie	čas	Meno žiaka	tr.
1	1:24	Maxim Boroš	II.A	1	1:37	Michaela Filipková	II.A
2	1:27	Samuel Košpál	I.B	2	1:39	Michaela Schvarzbacherová	I.A
3	1:32	František Štulajter	II.A	3	1:41	Sára Zvarová	II.A

Kategória 3. – 4. ročník chlapci				Kategória 3. – 4. ročník dievčatá			
Poradie	Čas	Meno žiaka	tr.	Poradie	čas	Meno žiaka	tr.
1	1:15	Jerguš Melicherčík	IV.B	1	1:26	Daniela Perichtová	IV.B
2	1:20	Filip Slušítk	III.A	2	1:29	Petra Kováčiková	IV.B
3	1:22	Gregor Jakab	IV.B	3	1:30	Nela Oravcová	III.B

Kategória 5. – 6. ročník chlapci				Kategória 5. – 6. ročník dievčatá			
Poradie	Čas	Meno žiaka	tr.	Pradie	čas	Meno žiaka	tr.
1	2:35	Matúš Havaš	VI.A	1	3:04	Nina Trangošová	V.B
2	2:49	Tibor Baláž	VI.A	2	3:23	Patrícia Schvarzbacherová	V.A
3	3:01	Viliam Oláh	VI.A	3	3:25	Marika Bundová	VI.B

Kategória 7.-8.-9. ročník chlapci				Kategória 7.-8.-9. ročník dievčatá			
Poradie	Čas	Meno žiaka	tr.	Poradie	čas	Meno žiaka	tr.
1	2:20	Lukáš Patúš	IX.A	1	3:07	Gabriela Nomilnerová	VIII.A
2	2:31	Dominik Kožiak	VIII.B	2	3:11	Perla Pisárová	VII.B
3	2:39	Matej Spišiak	IX.B	3	3:14	Nina Tekelová	IX.A

Kategória predškolační chlapci				Kategória predškolační dievčatá			
Poradie	Čas	Meno žiaka	tr.	Poradie	čas	Meno žiaka	tr.
1	1:48	Tadeáš Vašica		1	2:02	Liana Laksíková	
2	1:49,43	Jakub Kováč		2	2:11	Nikola Mozolová	
3	1:49,84	Tomáš Schvarzbacher		3	2:18	Adriana Pokošová	

Kategória ŠŽ chlapci				Kategória ŠŽ dievčatá			
Poradie	Čas	Meno žiaka	tr.	Poradie	čas	Meno žiaka	tr.
1	1:12	Kristián Berky		1	1:44	Sandra Cínová	
2	1:25	Juraj Guroň		2	1:45	Elena Štulajterová	
3	1:30	Michal Pavlovský		3	1:47	Michaela Kokyová	

	Kategória: SENIORI
Poradie	Meno
1	Mária Pacerová
2	Viera Sedláková
3	Marta Petrová

Pani učiteľka Jana Pohorelcová

Foto Jarko Chmelík, 7.B

Ako sme bežali

Ako sa Deň behu páčil tretiakom?

O tom sami podali správu spolu s pani učiteľkou Uhrínovou.

Oznam

Dňa 11. 10. 2019 sme sa zapojili do aktivity: „Beh pre zdravé srdce.“ Zúčastnili sa jej aj deti materskej školy, žiaci špeciálnej základnej školy a dôchodcovia. Všetci sme si dobre zabehali. Bol to pekný, spomienkový deň na Jaroslava Simana.

Gabriel Kučera, 3. B

Oznam

Dňa 11. 10. bol na Základnej škole vo Valaskej Beh pre zdravé srdce. Prvý stupeň bežal okolo školy jedno kolečko a druhý stupeň dve kolečká. Počasie nám vyšlo a po behu sme všetci dostali občerstvenie. Akcia sa všetkým páčila.

Laura Predajnianska, 3. B

Oznam

Dňa 11. 10. 2019 naša škola organizovala Beh pre zdravé srdce. Behali všetky deti našej školy, deti z materskej školy, deti zo špeciálnej školy, dôchodcovia a dokonca aj pedagógovia. Všetci si to užili. Za prvý stupeň zvíťazil Jerguš zo 4. A.

Dorotka Blahútová, 3. B

Oznam

Dňa 11. októbra sa v našej škole Jaroslava Simana vo Valaskej uskutočnil Beh pre zdravé srdce. Účastníci sa mohli pohostiť, občerstvenie bolo výborné. Počila nás svojou návštevou sestra Jaroslava Simana. Užili sme si úžasný deň a urobili sme aj niečo pre svoje zdravie.

Natália Košťáľová, 3. B

Oznam

Dňa 11. 10. 2019 sme mali výnimočný deň. Mali sme Beh pre zdravé srdce. Býva to raz za školský rok. Najskôr sme išli na zahájenie. Potom sme išli do telocvične strieľať z elektronickej biatlonovej pušky. Pomáhala nám pani Poliaková. Potom sme sa išli do triedy najesť a nedečkaví sme išli behať. Najskôr sme fandili Belke a Gabimu. Potom išla behať Peťa. A potom my. Dobehol som spolu s Marcelom. Boli sme 6. Dávid dobehol hneď za nami. Boli sme šťastní, že uskutočnili pre nás takúto dobrú vec. Ďakujeme.

Alexander O'Hagan, 3.B

Atletika v jeseni

Naši najlepši športovci sa zúčastnili v jesenných mesiacoch viacerých atletických súťaží.

25.9. sa konal **beh M.Zavarskej** – štafeta 5x800m žiačok. Naše dievčatá *Melicherčík Ester, Oravcová Nina, Molčanová Karolína, Nomilnerová Gabika a Gonosová Lucia* skončili na peknom 4.mieste.

2.10. sme sa zúčastnili **Horehronských hier v B.Bystrici**. Na 60m šprint nás reprezentovali *Náther, Havaš, Kožiak a Bánik*; na 150m za našu školu bežal *Havaš*, na 300m *Bánik*, 1000m *Náther a Zlevský* a 1500m *Kožiak a Podrážka*. Z dievčat nás reprezentovali na 800m *Gonosová a Oravcová*. Konkurencia bola veľmi silná, súťažili školy z Banskobystrického kraja + z Maďarska a Českej republiky. Deti získali cenné skúsenosti, ktoré určite zúročia v budúcom školskom roku. Naše umiestnenia boli zväčša medzi 6.-9.miestom, čo je veľmi dobré.

OK v cezpoľnom behu sme absolvovali v Brezne, 4.10. s dievčatami *Melicherčík E., Oravcovou N. a Nomilnerovou G.*, ktoré sa umiestnili na veľmi peknom 3.mieste a s chlapcami *Kožiakom D., Havašom M. a Zlevským M.*, ktorí skončili na 4.mieste.

Je príjemné, že každý rok sa objavia na našej škole talentovaní žiaci a dokážu podať super výkony v konkurencii trénovaných atlétov a dosahovať veľmi pekné výsledky. Prajeme všetkým žiakom, ktorí majú chuť reprezentovať našu školu, aby dokázali prekonať svoje limity a neustále sa zlepšovali. Do ďalších súťaží im prajeme len to najlepšie.

Pani učiteľky Pohoreľcová a Baďínková

Milión detí sa modlí ruženec

18. októbra sa aj 80 žiakov našej školy pripojilo k deťom celého sveta v modlitbovej kampani **Milión detí sa modlí ruženec**, aby sa modlili za jednotu, pokoj a mier na celom svete. Modlitbová kampaň zjednotila v tento deň v modlitbe ruženca deti na celom svete a poukázala na to, že spoločná detská úprimná modlitba má u Boha osobitnú moc vyprosiť svetu mier. Táto kampaň sa zrodila v roku 2005 vo venezuelskom hlavnom meste Caracas. Od svojho zrodu sa táto modlitbová akcia stala celosvetovou, doslova „miliónovou“. Dotýka sa nielen detských srdc. My sa tešíme, že k našej modlitbe na našej škole sa pripojili aj deti so ZŠ s pani katechétkou a v modlitbe nás sprevádzali pán farár Roman Kupčák z Valaskej a Ján Hrablay z Hronca.

katechétky Katarína Paprčková

Exkurzia do dedinky Kalište

V septembri sme sa my šiestaci vybrali s pani učiteľkami triednymi na exkurziu do Kališťa. Dozvedeli sme sa tam veľmi smutné a dojímavé veci. Našla som tam aj svojich menovcov. Boli to predkovia mojej rodiny. Ja som toto miesto navštívila s rodičmi už niekoľkokrát. Vždy ma to veľmi zaujalo. V dvoch zachovaných domčekoch vypálenej dediny sme videli veci, ktoré ľudia vtedy používali: staré a hrdzavé misky, lyžičky, hrnce a iné veci, nábytok. V jednej izbe boli fotografie zo života obyvateľov pred vypálením dediny. Dozvedeli sme sa o udalostiach, ktoré túto dedinu zničili počas vojny. Bol to pre nás silný zážitok.

Maťa Komorová, 6.A

Dozvedeli sme sa:

- ~ dedina Kalište sa nachádza v chránenej oblasti Národného parku Nízke Tatry,
- ~ spravuje ju Múzeum SNP v BB,
- ~ v roku 1961 bolo Kalište vyhlásené za Národnú kultúrnu pamiatku,
- ~ ide o jednu z mnohých osád a obcí, ktoré boli vypálené počas 2. svetovej vojny,
- ~ život v nej nebol obnovený,
- ~ sú v nej zrekonštruované dva domčeky, zvonica a základy zhorených obytných domčekov,
- ~ pripomínajú tragédiu, ktorá sa odohrala 18. marca 1945.

Slovník slov ľudí v Kališti

forhaus – predizba, chodba
 gang – dlhá vonkajšia chodba
 dach – strecha
 koch – komín
 šopa – senník
 zeliny – bylinky
 fúčle – šatstvo
 pitvor – predizba s hlinenou podlahou
 cedilko – sitko
 vymliagať – vymiesť
 misíš – musíš
 porichtovať – pripraviť
 vahančok - drevena miska

Smutno je v Kališti

Na regionálnej výchove žiaci dojmy z exkurzie premenili na básne.

Menovca svojho som v Kališti našla,
 žiť predtým v Kališti bola krása.
 Cez zimu partizánov schovali
 a za to ich Nemci zabili.
 Všetci plakali a bežali,
 kochy na strechách padali.
 Všetky domy popálili,
 život do Kališťa nikdy nevrátili.
 Kalište sa stalo pamiatkov,
 miestom na exkurziu pre žiakov.

Maťa Komorová, 6.A

Nad'aleko Banskej Bystrice,
je dedinka Kalište.
Dedina to malá bola,
obklopená lesom dooookola.
V Kališti cez deň ženy deti chovali,
o domácnosť sa starali,
muži do fabriky v Podbrezovej dochádzali.
Rodinky si v chalúpkach bývali
a spokojne prebývali.
Spokojne a v šťastí nažívali,
krumple a domáci chlieb požívali.

Alex Petrovský, 6.A

Kalište, tá krásna dedina,
počas vojny hrôzu zažila.
Veľa ľudí pomáhalo,
partizánov v domoch schovávalo.
Trest ich stihol preveliký,
Nemci vypálili ich domčeky.
Dnes zostala len spomienka,
aká to bola krásna dedinka.

Matúš Havaš, 6.A

Partizáni sa ukryli v Kališti,
zabili ich fašisti.
Každý pestoval zeliny,
cesto na chlieb ručne mliagali.
Pestovali aj krumple,
ťažili drevo na uhlie.
Všetko vedeli dobre schosnovať
a ostatok uschovať.

Adam Švec, 6.A

Kedysi to bola pekná dedina,
nezostala tam už ani lavička jediná,
smutno a žiaľ vo vzduchu visí,
všetko sa rozbilo, niet už ani celej misy.
Na pamäti majme hrôzu tohto miesta,
s láskou spomínajme, robme len pekné gestá.

Stelka Belánová, 6.A

Kalište je mesto vzácné, o ktorom chcem
písať básne,
ba len krátka vetička nás zahreje u srdiečka.
Je tam taktiež studnička, z ktorej tečie
vodička.
Musíš sa tam kuknúť ísť,
lebo krumple na obed nebudeš hrýzť.
Vahančok sa tam využíva, ba len na mlieko
sa hrnček používa.
Gang takzvaná chodba je, nie jeden sa na nej
zasmeje.

No k smiechu to veru niet, lebo všetko spálil
svet.

No ľudia zachránili a tiež znovu postavili.

Adam Lenčo, 6.B

Kalište sme navštívili,
pozostatky domov sme videli.
Dozvedeli sme sa zaujímavé veci,
ktoré nevedeli všetci.
Koch veľký tam je,
ktorú tú bolesť znázorňuje.
Zeliny tam určite pestovali,
kravičky a ovce chovali.
Nevieme si to ani predstaviť,
akú bolesť, strach a smútok museli prežiť.
Forhaus určite v domčekoch mali,
pekne si v nich nažívali.

Klaudia Semančíková, 6.B

Kalište miesto pekné bolo,
zeliniek tam veľa bolo.
Krumple sa soľou vymliagať
a potom na obed schosnovať.
Veľa prepychu tam nebolo,
ale za to sa tam dobre žilo.
Až do chvíle poslednej,
keď zradil jeden pán.
Do smrti s ním nehovoril nik,
lebo to bol podvodník.
Nemci zaútočili v noci,
buď nám, Bože, na pomoci.

Alex Predajniansky, 6.B

Exkurzia Vydrovo a píla

Jedno mokré a chladné ráno sme sa zišli pre budovou školy. Vybrali sme sa s pani učiteľkou Skladanou a s pánom učiteľom Magerom na exkurziu. Presunuli sme sa na námestie. Prišiel autobus, nastúpili sme a išli sme do Vydrova. Cesta trvala kratšie, ako sme očakávali. Cesta ubehla rýchlo ako voda a boli sme na mieste. Pred túrou sme mali voľný čas, ktorý všetci výhodne využívali. Každý si prezeral pamiatky a pán učiteľ s pani učiteľkou si dali kávičku. Podarilo sa nám zachytiť aj raka riečneho. Oddychoval na brehu pri potôčiku. Odfotili sme si majestátnu fotku raka. Prišiel pán, ktorý nás sprevádzal nádherným lesom. Cestou po lese sme zbierali jedlé možno i nejedlé huby. Po prechádzke lesom sme mali „chill time“. Mohli sme si dať desiatu. Išli sme nakrmiť daniere. Cestou späť sme navštívili lesnú škôlku. Dostali sme papieriky, na ktoré sme si prilepili sadenice. Kým sme čakali na autobus, rýchlo sme si kúpili suveníry a občerstvenie. Takmer všetci si kúpili hranolky. Z Vydrova cestou domov sme sa zastavili na píle, kde sme mohli vidieť, ako sa v píle reže drevo a spracovávajú dosky. Bola tam obrovská kopa pilín. Asi 5 minút sme zase čakali na autobus, trochu začalo pršať, tak sme siedmi skryli pod prívies od kamióna. Potom sme prišli do Valaskej a všetci sme sa rozbehli domov. Výlet sa každému páčil.

Žiaci 6.A a 6.B

Návšteva Horehronského múzea v Brezne

Ráno 1.10. 2019 sa 5.A a 5.B, ku ktorým som patrila aj ja, vybrali na výlet do Horehronského múzea. Išla s nami pani učiteľka Némethová a Miklovičová. Najprv išli žiaci 5.A a my sme si zatiaľ prezreli sochy na námestí. Potom sme išli do múzea my. V múzeu sme si prezreli výstavu o umeleckom remesle. Bolo to veľmi zaujímavé. Na tejto výstave sme videli výzbroj, zbrane, šperky a iné ozdoby tela.

Výstava predstavuje tvorivosť, remeselné schopnosti študentov umeleckých odborov Súkromnej školy z Hodruša – Hámrov, ktorí na základe podkladov a archeologických nálezov dokážu vyrobiť repliky unikátnych artefaktov minulosti, používané od doby bronzovej po stredovek. Boli tam aj pravé staré artefakty, ktoré boli veľmi krehké. S pani učiteľkou sme sa rozprávali aj o tom, z ktorých materiálov veci sú, no a tiež sme sa rozprávali o tom, aké remeslá sme na výstave videli.

Romana Hadžegová, 5.A

Exkurzia do Planetária v Žiari nad Hronom

Ráno sa všetci piataci zišli s pánom učiteľom Magerom a pani učiteľkou Pohorelcovou na námestí, tam sme nastúpili do autobusu. Všetci sa už tešili. Najprv sme sa boli poprechádzať po meste. Potom sme išli do planetária. Bolo tam veľmi pekne. Všetci sa tešili a boli vzrušení. Najprv sme boli vo veľkej premietacej miestnosti, v nej to bolo veľmi zaujímavé, pretože sa premietalo na veľkej kopule a vypadalo to, akoby sme boli naozaj vo vesmíre. Potom nám porozprávali niečo o našej slnečnej sústave a našej galaxii. Nakoniec sme mali prednášku o ďalekohľadoch. Mne sa najviac páčilo premietanie, pri ktorom som sa toho veľa naučila. Z exkurzie sme si odniesli veľa zážitkov, vedomostí a prezentov o vesmíre.

Romana Hadžegová, 5.A

M.R.Štefánik: „Kto kráča energicky a vedomý si cieľa, ovláda svoj osud takmer úplne.“

Naša história je bohatá na výnimočné osobnosti a nespochybniteľne medzi ne patrí aj Milan Rastislav Štefánik. Úspešný diplomat, politik, vojak, vedec, astronóm i cestovateľ, ale predovšetkým zanietený obhajca práva nášho národa. Na návrh

Ministerstva kultúry je rok **2019 „Rokom Milana Rastislava Štefánika“** a naši žiaci si celý október pripomínali jednu z najvýraznejších osobností novodobých slovenských dejín rôznymi zábavnými formami nielen počas vyučovania, ale aj v školskej knižnici. Cieľom týchto aktivít bolo podporiť u žiakov dobrý a trvalý vzťah ku knihe, školskej knižnici a k čítaniu, poznávaniu nového.

Počas aktivít - pocta Štefánikovi vo veršoch, čítame s porozumením, pátrame o živote a odkaze, čítame báseň Oči plné oblohy, turistika, pamätníky a pomníky v okolí, prezentácie žiakov 9.roč. pre žiakov druhého stupňa, karikatúra, kresba, model lietadla, súťaž o naj výrok – sa dozvedeli veľa o živote, práci i osobnom živote Štefánika. Prezentáciu tvorby žiakov si môžete pozrieť v knižnici v budove druhého stupňa.

- M.R. Štefánik vystúpil 6-krát na Mont Blanck.
- Hovoril 8 jazykmi.
- Jeho priateľmi boli T. G. Masaryk, Vavro Šrobár, J. G. Tajovský, ale i čínsky cisár
- Priateľil sa s kanibalským kmeňom.
- Pochádzal z 12 detí.
- Vlastnil knižnicu s tisíc knihami.
- Trpel chronickými bolesťami žalúdka.
- Meral len 160cm
- Vedeli ste, že štyri piliere, ktoré „strážia“ Mohyly sa nazývajú **OBELISKY?**
Tieto štyri obelisky symbolizujú 4 svetové strany, 4 telá, ktoré sú v hrobke pochované a 4 štáty.
- Časť medzi obeliskami sa nazýva **TUMBA** a v nej je v hĺbke 8m uložené (zabalzamované) srdce a mozog M. R. Štefánika a telá talianskych letcov, ktorých s ním zostrelili.

Pani učiteľka Soňa Skladaná

Generál

Generál Štefánik v Prahe žil,
mestu na Seine život zasvätil.
V Košariskách sa on narodil,
na Slovensku on aj dožil.

Z vojska francúzsky generál
výstup na Mont Blanc zdolal.
Tá biela hora studená,
tam on hviezdám neodolal.

Oči ako hviezdy mal,
každú ženu sprevádzal,
spisovateľom sa stal,
veľa kníh tam vydal.

Pamiatka na neho tu leží,
mohyla sa nad kopcom týči“
Veriť, Milovať, Pracovať,
hlavne Slovensko Milovať.

Lukáš Havaš, 9.B

O našom veľkom Milanovi

V Košariskách on vyrastal,
šiel do Paríža, aby sa astronómom stal.
Nakoniec sa stal pilotom,
bol spokojný so svojím životom.

Na západnom fronte bojoval,
v rôznych jazykoch argumentoval.
Tahity a Mont Blanc navštívil,
prvé nahé fotografie nafotil.

Mladým cestovateľom bol,
odvahy a ľudskosti je symbol.
Ako politik mal veľkú moc,
bol lámačom ženských srdiec.

Cestou do Bratislavy havária nastala,
pamiatka tu na neho zostala.
V štyridsiatich rokoch si pre neho smrť prišla,
bohužiaľ, s ním aj veľká osobnosť do dejín
odišla.

Ema Janeková, 9.B

M.R.Š

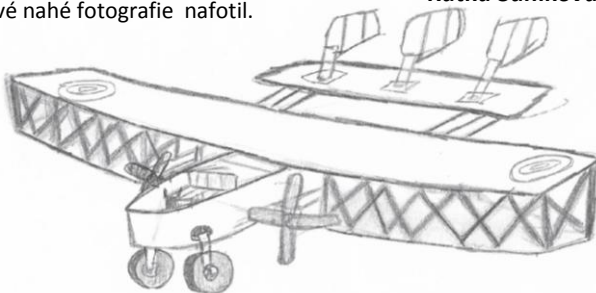
Obyčajný chlapec sa narodil,
o pár rokov naše dejiny zmenil.
V Prahe stretol Masaryka,
začala ho baviť politika.

Odišiel do Paríža,
astronómia sa mu zapáčila.
Pilotom sa stal,
titulu generál sa dočkal.

Po svete veľa cestoval,
aj na cestách ženy obskakoval.
Všetko videl, všade bol,
no najradšej doma po stromoch liezol.

Nešťastný deň nastal,
keď lietadlom havaroval.
Nechýbala mu statočnosť,
všetci poznali jeho cieľavedomosť.

Katka Šuníková, 9.B

Ilustrácia Filip Ujčík, 6.A

Nedeľná akcia 9.A

V nedeľu 6. 10. sme sa celá trieda 9.A vybrali s pani učiteľkou triednou *Michaelou Badinkovou* a a dejepisárkou *Soňou Skladanou* na **Chatu M. R. Štefánika**. Zraz sme mali 7:15 na zastávke pri moste. Autobusom sme išli do Brezna, tam sme prestúpili na autobus, ktorý nás odviezol až na Trangošku. Turistickým chodníkom sme kráčali až k chate. Čím sme šli vyššie, tak bolo viac snehu a zložitého terénu. Z chodníka sme videli aj Jaskyňu mŕtvych netopierov. Asi za polovicou cesty sme začali stretávať aj ďalších turistov so psami. Z posledných síl sme sa konečne dostali ku chate. Z našej triedy brali poleno dvaja. Lukáš to v polke cesty vzdal a jediný Kiko dokázal vyniesť 5 kg až hore. Najprv sme sa povyzliekali a išli dnu. Každý si objednal čaj a jedlo. Jedlo bolo fajn a pomohlo nám. Potom sme išli von, kde veľmi fúkalo. Potom sme sa tam odfotili a vybrali sme sa dole. Rado sa šmýkal ako na snowboarde a Lucka sa skoro zabila. Jakub a Lukáš išli menší downhill. Kika vyplieskalo aspoň päťkrát. Nechcelo sa nám čakať, tak sme zavolali rodičov. Cestou sme ešte zguľovali Vladu a následne na to ostala doma. Keď sme prišli domov, všetci sme sa i zohriali a oddychovali. Výlet bol dobrý a všetkým sa nám páčil.

Žiaci 9.A

Chata M. R. Štefánika.

Aby ste vedeli, keď sa tam vyberiete aj vy.

- **1740 m. n. m.**
- *Pohorie Nízke Tatry*
- *Poloha pod Ďumbierom*
- *Rok založenia – 1924*
- *Vybudovaná v rokoch 1924-23*

Je najdlhšie prevádzkovanou vysokohorskou chatou. V Nízkych Tatrách slúži ako cieľ vysokohorských túr, východisko pre výstupy na najvyššie vrchy, pohoria (Ďumbier, Chopok, Dereše). V blízkosti chaty sa nachádza Jaskyňa mŕtvych netopierov – jediná vysokohorská jaskyňa na Slovensku.

Chata ponúka: ubytovanie v šiestich trojposteľových izbách, jedáleň s varenou stravou, v letnej sezóne aj bufet na terase.

Všetok tovar a materiál na prevádzku chaty vynášajú horskí hasiči cez Trangoškú dolinu.

Dejiny: Priamo na vrchole Ďumbiera stála od roku 1902 malá kamenná chata nazývaná Karlova ochranná chata, vybudovala ju Organizácia uhorského karpatského spolku.

Základný kameň bol položený 20. 7. 1924, stavba trvala 4 roky a celkové náklady dosiahli 562 911 Kč. Chata bola slávnostne otvorená 9. 9. 1928. Prvým chatárom sa stal Robert Petrľa. V priebehu vojny bolo postupne úplne zničených 56 chát. Chate M. R. Štefánika sa prekvapivo podarilo vyhnúť tomuto osudu, a to napriek tomu, že v Nízkych Tatrách pôsobili viaceré partizánske skupiny a priamo na chate sa aj ukrývali. 30. 10. 1944 však bola chata poškodená, keď jedáleň zasiahol nemecký delostrelecký granát. V čase výbuchu neboli zranenia. Po bojoch v SNP bola potom chata opustená až do roku 1945. 21. 7. 1990 bola chata zas otvorená.

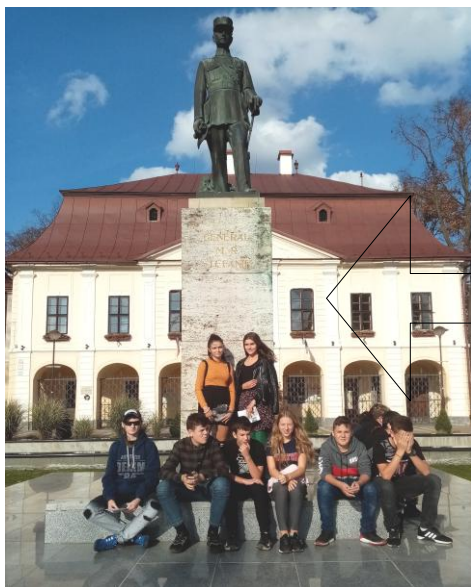

Žiaci 9.A

Hodina dejepisu pri Štefánikovi

Minulý týždeň v piatok sme boli po vyučovaní na exkurzii v Brezne. Naším cieľom bola socha M.R. Štefánika. Aj sprievodkyňa z Tiku bola veľmi milá, aj keď sme boli kus „vtipní“, zasmiala sa s nami. Dozvedeli sme sa o histórii sochy, aj o zvonici. Vraj sa v nej o rok chystá expozícia o M.R.Štefánikovi. Taktiež nám porozprávala o rytierovi Bomburovi, breznianskom hrdinovi. Oslobodil mesto a taktiež je aj v breznianskom erbe.

Tieto hodiny dejepisu boli veľmi zaujímavé. A bavili nás. Vybrali sme sa po stopách Štefánika. Mohli by sme takto pokračovať. Myslíme si, že sme sa naučili viac, ako inokedy.

- Najstaršia socha Milana Rastislava Štefánika sa nachádza v Brezne.
- Sochu slávnostne odhalili v roku 1929 na desiate výročie tragickej smrti Milana Rastislava Štefánika.
- Bola zároveň pomníkom padlým v prvej svetovej vojne, na podstavci umiestnili aj tabule s menoslovom breznianskych obetí.
- Základný kameň na výstavbu pomníka bol položený v roku 1928, v deň 10. výročia vzniku Československa.
- Socha bola odliata zo 100-percentného bronzu, merala 2,7 metra a mala stáť na travertínovom podstavci. So zmenou ideológie po roku 1948 bola socha v lete 1952 odstránená.
- Skončila v sklade technických služieb.
- Na pôvodnom mieste sochy v roku 1965 vznikol pamätník padlých.
- Po rokoch bolo prijaté riešenie so zachovaním fontány s pomníkom padlých a súčasné začlenenie pomníka M. R. Štefánika do tohto priestoru.

Lucia Ťažká, Matej Mojžiš, Filip Benko, 9.A

Exkurzia deviatakov do Serede a do Brezna

V piatok 18.10. sme sa väčšina triedy vybrali z dejepisu do Brezna navštíviť židovskú synagógu. Počas prehladky nás sprevádzala milá, pekná pani, ktorá nám rozprávala o histórii židovskej synagógy. Staviteľ Alois Bagerbergen bol autor projektu stavby židovskej synagógy. V roku 2016 ju zrekonštruovali, pred rekonštrukciou bola v zlom stave. Prespávali tam bezdomovci a boli tam porozbíjané okná. Počas modlitebného obradu ženy sedeli hore a muži dole. Synagóga sa využíva na výstavu výtvarných prác, na divadelné vystúpenia atď. Hore v kupole sú panely, ktoré ukazujú na židovský cintorín a hovoria aj niečo o živote Židov. **Patrik Bielik, Rado Láni, Lukas Láska, 9.A**

V utorok 22.10.2019 sme sa my deviataci a pár ôsmakov vybrali do Serede za účelom ísť do Múzea holokaustu. Vyrazili sme z Valaskej z námestia o 7:00. Išli sme cca 2,5 hodiny. Vstúpili sme do dlhého „domu“, v ktorom boli panely z histórie Židov. Pani nám rozprávala o Židoch, ako nemohli robiť, aj keď mali vysokú školu, nemohli robiť napr. doktora, učiteľa. Pani nám rozprávala, že hocikedy od večera do 3-4 hod. rána Židia behali do kruhu. Keď nevládali, tak ich bičovali niekedy bičmi a niekedy drevenými palicami. Potom sme prišli k vagónu, v ktorom boli prepravovaní do iných táborov. Všetci Židia boli označení veľkou plátenu hviezdou, ak by ju nenosili, tak by dostali pokutu alebo by išli do väzenia. **Patrik Bielik, 9.A**

V Múzeu holokaustu sa mi veľmi páčilo mnoho zaujímavých exponátov a hlavne tie pôvodné. Veľmi sa mi páčila aj prednáška o útekoch z koncentračných táborov a skutočné príbehy tých, ktorí to prežili. Taktiež sa mi páčil príjemný prístup sprievodkyne, ktorá nás naučila veľa nového. **Marek Švantner, 9.B**

Zaujal ma pôvodný železničný vagón, v ktorých prevážali Židov a zrenovované budovy a múzeum. Bol som prekvapený, že vagón nemal kolesá a nebol na koľajniciach. Túto exkurziu som bral vážne, staral som sa o čistotu autobusu. **Erik Budaj, 9.B**

Bolo to, ako keď sme boli minulý rok ako ôsmaci, tento rok bola oveľa lepšia sprievodkyňa, tým pádom aj lepšie prerozprávané fakty a príbehy. Zaujímavá bola aj prednáška o holokauste, na ktorej sme sa dozvedeli dosť veľa informácií o rôznych vyhladzovacích a koncentračných táboroch. **Emma Janeková, 9.B**

Mne sa asi najviac páčilo, ako tá sprievodkyňa ovládala dané veci, vedela odpovedať na každú položenú otázku, aj keď tie budovy boli prerobené vymalované, tak sa to tam snažili čo najviac zachovať. Mali tam pár vecí, ktoré sa zachovali z tábora alebo im ich ľudia poslali. Mali tam dokonca vagón a reálny kúsok kože od Žida, ktorý si ho nechal chirurgicky odstrániť, nechcel tam mať to číslo, lebo mu to pripomínalo teror a veci, čo sa mu v tábore stali. Bolo to oveľa lepšie ako minulý rok, kedy sme mali sprievodcu, ktorý nám nič nevysvetlil, iba nás upozorňoval. **Lukáš Havaš, 9.B**

Z minulého roka som si skoro nič nepamätala, tento rok však bola exkurzia oveľa zaujímavejšia. Najviac sa mi páčila prednáška o útokoch z táborov a skutočné príbehy, ktoré nám rozprávali. Je zaujímavé vedieť, čo všetko museli ľudia počas vojny urobiť, aby prežili. Tiež mi táto exkurzia pomohla zamyslieť sa nad niektorými ľuďmi, ktorí fašistické a nacistické názory podporujú dodnes. **Katarína Šuníková, 9.B**

Turistickým chodníčkom

Prvá tohtoročná túra nás zaviedla na Dedečkovu chatu. Vstávať sme museli skoro, aby sme o 9:00 mohli vyraziť. Vybrali sme sa cez Starú Valaskú popri hasični doprava. 5 minút sme kráčali cestou hore-dolu, až kým sme neprišli do malej uličky, za ktorou nás čakala lesná cesta. Kto tam už bol, presne vedel, kde sme. Suchá dolina. Na suchú dolinu, tam bolo celkom chladno, ale bolo ešte ráno, takže logika. Naša prvá prestávka bola pri rázcestníku. Po prestávke sme pokračovali do lesa.

Pár detí bolo pred nami, pretože boli rýchlejší, my pomalší sme sa držali vzadu. Po pár minútach k nám pribehlo pár detí a vraveli, že videli jeleňa! Pridali sme do kroku, aby sme sa aj my mohli pozrieť na jelene. No kým sme tam prišli, jeleň bol fuč! ☹

Nastražili sme uši a zaostrili zrak a začali sme hľadiť do lesa v nádeji, že ten jeleň nie je ďaleko. Ale nevideli sme nič. Pokračovali sme cez vyrúbanú plochu, až kým sme neprišli na lúku. Dali sme si ďalšiu prestávku, a ja som našla šampiňón! Učiteľka nám povedala, že budeme musieť prejsť ešte jeden kopec a budeme v cieľi. Potom ukázala naľavo. Obzrela som sa tým smerom a skoro ma šľak trafil! Bol to poriadny strmák, a k tomu bolo ešte teplo. Našťastie sme šli k nižšej časti kopca. Ku kopcu viedla ešte krátka cesta. Hneď ako mi došiel čaj, sme prišli k dákemu prameňu. Učiteľky povedali, že sa z neho môžeme napiť, lebo je čistý. Neváhali sme ani minútu. Po doplnení vody sme pokračovali k tomu strmému kopcu. A bol dosť strmý, to vám môžem potvrdiť. Jedno z detí tam našlo aj bedľu. Keď sme sa konečne vytrepali na ten strmák, obdaroval nás krásny výhľad na Poľanu, Hrb, Kótu a Valaskú. Na druhej strane kopca bolo vďaka krásnemu počasiu vidno Nízke Tatry. A pod kopcom bol náš cieľ- Dedečkova chata. Zostali sme tam daku hodinku alebo dve. Chlapci šli hľadať huby, našli ich poriadne veľa! My ostatní sme šli na preliezky a hojdačky. Potom sme pokračovali dole cestou, kde chalani našli ďalšie bedle. A viete, čo som našla ja? Masliaky! A pár bedlí. Po polhodine sme dorazili na ďalšiu chatu. Viete koho chata to bola? Našej triednej učiteľky! Už tam mali pripravený oheň a nás poslali hľadať dáke paličky na ražne a drevo. Povyťahovali sme naše špekačky a začali sme opekať. Pri klátiku, na ktorom so sedela, ležal psík! Bol strašne zlatý a bolo to dievča. Volala sa Molly. Bola strašne prítulná a priateľská. Po opekačke sa deti zas vybrali na huby. Ja a Barborka sme zostali na chate. Kým som sedela pri ohni, Molly si ľahla na moju nohu a spala asi polhodinu. Potom ma bolela noha. Keď sa ostatní vrátili

z lesa, nieže mali len bedle, ale aj dubáky! Táto sezóna je naozaj bohatá. Po príchode ostatných sme sa vybrali preč. Šli sme lesnou cestou, kde sme našli pár brezákov. Potom sme prišli na ďalšiu lúku a nakoniec na Potôčky. Hubárčenie pokračovalo.

Všetci sme sa počkali pri tých veľkých lavičkách dole pri východe z lesa. Potom sme zišli do Starej Valaskej a hneď ako sme prišli do Novej Valaskej, rozutekali sme sa domov. Dúfame, že ďalšia túra bude taká dobrá ako táto.

Lenka Kučeráková z 8.B

Kysucké Beskydy- Veľká Rača

Tak a ďalšia túra je za nami! Túto nedeľu sme sa vybrali do Kysuckých Beskyd na Veľkú Raču. Veľká Rača je najvyšší vrch Kysuckých Beskyd. Väčšina ľudí by si myslela, že výstup na Veľkú Raču je pohoda, asi tak nejaká hodinka chodenia. No zistili sme, že to pohoda nie je!

Tentokrát sme museli byť hore už o 5:30, lebo cesta z Valaskej do Beskyd trvá cca 2,5 hodiny. O šiestej som sa pratala z domu, aby som stihla zraz, ktorý bol o 6:10. Vonku bola ešte tma, takže som sa trochu bála. Na námestí už bolo veľa detí a tentokrát aj pár rodičov. Dokonca aj pani riaditeľka! Kým sme sa ráтали, autobus už bol tu. V autobuse nás pani učiteľka chválila, že sme vstali tak skoro. Ja som si na uši dala sluchátka a zaspala som. Bolo ešte skoro ráno, takže väčšina z nás bola ešte unavená. Už cestou bolo jasné, že budeme mať krásny, teplý a slnečný deň.

Šesťhodinovú túru sme začali o 9-tej stúpaním na nádherné lúky. Na jednej z nich bol posed, ktorý všetkých zaujal a museli sme ho preskúmať. Kopcov tam bolo dosť a boli veľmi strmé. Pri prechádzaní lesom nám cestu blokoval traktor. Za traktorom nás čakalo neskutočne veľa blata. Bolo tam toľko blata, že sme sa museli predierať cez les, aby sme sa nezablatili. Po zablatenom kopci nás čakal rázcestník a čučoriedky. Z malej lúky, na ktorej sme oddychovali, bolo krásne vidno do Poľska. Áno, správne. Do Poľska. Beskydy sú na hraniciach s Poľskom, takže sme boli v inom štáte každú chvíľu. Raz na Slovensku, raz v Poľsku. Po obchádzaní mlák sme prišli k ďalšiemu kopcu. No mňa šlo poraziť. Bol to ďalší strmák a vysoký! Hore som sa dostala len tak-tak, lebo ma už boleli nohy. Na vrchu nás obdaroval ďalší krásny výhľad. Od Veľkej Rače nás delil už len jeden kopec. No, to som si myslela. Pri výstupe na tento kopec mi bolo trochu smutno, lebo tam boli pováňané stromy a skoro všetko vyrúbané. Po výstupe na kopec sme sa vrhli dole kopcom. Poriadne strmým kopcom. Keď sme prišli dole, stretli sme aj pár turistov z Poľska aj Slovenska. A čo nás čakalo potom? Správne! ĎALŠÍ VYSOKÝ STRMÁK. Tento strmák bol ešte aj zasypaný kameňmi, takže výstup nebol žiadna sranda. Keď som konečne prišla na vrch, tak mi skoro oči z hlavy vypadli. Ďalšie

stúpanie. V tomto momente mi už bolo do plaču, lebo ma strašne boleli nohy a už som chcela byť hore. Pár slz mi po líci stieklo. Kým som sedela na konári a oddychovala, pani učiteľka Sedliaková mi do úst napchala čokoládu. Konečne som sa zodvihla a vyšlapala som to. Na kopci ma čakal najkrajší výhľad celej túry. Na vrchu bolo aj pár Poliakov. Ja som šla ku krížu, kde boli ostatní a konečne som si sadla. Po zhruba hodinovom oddychu sme sa pobrali dole kopcom. Prešli sme popri vleku, ktorý nefungoval. Pokračovali sme ďalej a našli sme vleč, ktorý fungoval. Kúpili sme si karty a zviezli sme sa dole. Ryšan sa strašne bojí výšok, takže pani učiteľka Pohorelcová s ním musela ísť dole pešo.

Keď sme prišli dole, šli sme do bufetu a počkali sme na ostatných. Keď všetci prišli, kúpili sme si niečo v bufete na jedenie. Posadali sme si do autobusu a konečne sme šli domov. Naspäť sme prišli dakedy o pol ôsmej a boli sme veľmi unavení.

Myslím, že touto túrou sme v sebe objavili, akí sme vytrvalí a silní. Určite by som neverila, že zvládneme takú náročnú túru. Prekonali sme týmto dňom naše limity. A najhoršie bolo, že na druhý deň sme museli ísť do školy. Na druhý deň prišla nechválne

známa svalovica. Ja som ešte spala na lavici.

Teraz sa už len musíme pripraviť na ďalšiu túru. Tentokrát v sobotu na Chatu M.R Štefánika v Nízkych Tatrách.

Lenka Kučeráková 8.B

ANKETA S PRVÁKMI

1. Aký predmet sa Ti najviac páči?
2. Tešíš sa ráno do školy?
3. Aký je pre teba najťažší predmet?

Kajka Kropová, 1.B: Najviac sa mi páči telesná, kde beháme a písanie. Ide mi to.

Áno, teším sa do školy.

Všetky predmety mi idú dobre.

Adam Mišun, 1.B: Nie, neteším sa ráno do školy, lebo musím skoro vstávať.

Rád behám na telesnej. Bol som 2. z prvákov, podarilo sa mi to kvôli tomu, že chodím na biatlon.

Najťažší predmet je prírodoveda, lebo musíme kresliť do pracovného zošita.

Vaneska Mórová, 1.B: Najviac sa mi páči v ZUŠke, kde chodím na spev.

Najviac mi ide písanie a čítanie.

Áno, teším sa do školy.

Romanko Bunda, 1.B: Najviac sa mi páči v ZUŠke, kde chodím na flautu.

Áno.

Najťažšie sú diktáty, lebo musíme dávať pozor, čo nám pani učiteľka diktuje.

Samko Krušpál', 1.B: Páči sa mi telesná, lebo rád cvičím.

Na Behu pre zdravé srdce som bol prvý medzi prvákmi.

Za najťažší predmet považujem písanie.

Alžbetka Kováčiková, 1.B: Najťažšie sú diktáty.

Darí sa mi najviac v hraní na harmonike.

Naiviac sa mi páči slovenčina.

Anketu spracovala Simonka
Perichtová zo 7.B

ANKETA S PIATAKMI

1. Aké pocity ste mali v prvý školský deň?
2. Ako sa Ti páči na druhom stupni?
3. Čo je pre Teba veľká zmena?
4. Je vám smutno za pani učiteľkami z prvého stupňa?
5. Na čo sa najviac tešíš a čoho sa najviac obávaš?

Tamara Lengyelová, 5.B:

1. Nevedela som kam mám ísť, tak som sa trochu bála, ale inak v pohode.
2. Ako na prvom stupni dobre.
3. Učiteľky, je ich tu veľa a zmena triedy.
4. Aj hej aj nie.
5. Najviac sa teším na telesné a obávam sa matematiky.

Alex Mária Račáková, 5.B:

1. Zmiešané.
2. V pohode.
3. Učiteľky, všade iné, niekedy zabúdam, kto je naša triedna.
4. Trochu.
5. Ani neviem.

Simona Sedliačiková, 5.A:

1. Dobré.
2. Dobré.
3. Máme nové predmety.
4. Áno
5. Na výlety a obávam sa testov.

Sarah Koncová, 5.A:

1. Dobré.
2. Je to lepšie.
3. Že máme nové predmety.
4. Áno, chýba mi.
5. Na výlety a neteším sa na testy.

Veronika Daubnerová, 5.B:

1. Zmiešané.
2. Všetko hlavne veľké prestávky.
3. Druhostupniari.
4. Áno.
5. Šikany.

Sofia Némethová, 5.A:

1. Dobré.
2. Je to tu dobré.
3. Viac sa učíme a máme nové predmety.
4. Áno, je a veľmi.
5. Teším sa na rôzne predmety a obávam sa písomiek.

Radoslav Pacera, 5.A:

1. Zvláštne.
2. Je to celkom v pohode.
3. Že sú tu starší spolužiaci.
4. Aj hej.
5. Teším sa na koniec školského roka a neobávam sa ničoho.

Lenka Gondová, 5.A:

1. Dobrý ale aj zvláštny.
2. Super.
3. Že ma učí veľa učiteliek.
4. Áno.
5. Neobávam sa ničoho a teším sa, keď pôjdeme do planetária.

Paťa Schvarzbacherová, 5.A:

1. Bola som šťastná, lebo som chcela vidieť kamošky.
2. Je mi na ňom dobre.
3. Že sú tu deviatci a aj že cez prestávky nemôžeme vychádzať z tried.
4. Áno.
5. Teším sa na fyziku a obávam sa nového učiva, že bude ťažké.

Anketu so spolužiakmi viedla a spracovala Romana Hladžegová, 5.A

Na slovíčko

Chceme vám predstaviť pani učiteľky, ktoré v tomto školskom roku pribudli do učiteľského zboru, a preto sme sa vybrali za nimi, položili sme im pár kratučkých otázok a ony nám ochotne o sebe čo-to prezradili.

Pani učiteľka Diana Madľiaková

Páči sa Vám vaša práca?

Práca učiteľky sa mi páči.

Koľko rokov ste už učiteľkou?

Vykonávam ju už niekoľko rokov.

Na akej škole ste pracovali predtým?

Pracovala som predtým na ZŠ v Čiernom Balogu.

Akou žiačkou ste boli Vy?

Patrila som medzi dobré žiačky.

Čo rada robíte vo voľnom čase?

Vo voľnom čase rada čítam a športujem.

Aké ročné obdobie máte najradšej?

Mám rada všetky ročné obdobia, každé je totiž niečím pekné a výnimočné.

Pani učiteľka Anna Mikšovičová

Čím ste chceli byť, keď ste bola malá?

Učiteľka v MŠ, ale neviem spievať ani kresliť. ☺

Bolo to Vaše rozhodnutie stať sa učiteľkou? Neľutujete ho?

Áno bolo to moje rozhodnutie, ale študovala som chémiu a chvíľku som pracovala mimo školstva.

Kde ste pôsobili predtým ? Koľko rokov učíte?

Pracovala som v papierňach, potom v ZŠ v Brezne. 21.rok.

Učila ste aj iné predmety?

Áno, skoro všetky okrem jazykov.

Ak by ste si mohli vybrať inú prácu, aká by bola?

Už by som nemenila.

Je Vám ľúto, že prázdniny tak rýchlo skončili?

Nie.

Máte rada jeseň?

Áno, je krásne sfarbená, len sa musíme naučiť spomaliť a vnímať krásu okolo seba.

Rozhovor spracovala Simonka Perichtová a Jarko Chmelík zo 7.B

Tvorivé písanie

Takéto verše naopak sa podarili žiakom 9.B na tvorivom písaní.
Veselé sú, však?

Jeseň

Ňesej, ňesej, nesej,
to je taká pieseň.
Ytsil sú zelené,
ale aj farebné.

Ytsil na stromoch boli,
na zem teraz popadali.
Motua po nich prejdeme,
na kolesách sú zalepené.

Motop listy odlepíme,
a do koša zahodíme.
Motop kôš vyhodíme,
ku kontajneru položíme.

Dominik Capko, 9.B

Traktor

Traktor, traktor, traktor,
ty si taký rotez.
Pomáhaš mi každý deň,
s tebou rád mejucarp.

Keby teba nebolo,
bolo by to enčorán.
Máš kolesá zelené,
a gumy étardoz.

Kúpime ti kamoša,
malého akarotéz.
Bude mať kolesá strieborné,
a blatníky évožnaro.

Keď blatníky objieme,
tak sviňu emejibaz.
Urobíme klbásy,
nech nás život je išjark.

Erik Budaj, 9.B

Tvorivo písať vedia aj žiaci 9.A

Môj ostrov

Jedného krásneho dňa sme sa vybrali na plavbu loďou s kamarátmi z Bulharska, kde sme mali malý, krásny, veľký, luxusný hotel. S krásnym výhľadom na more. Počas našej plavby začalo hrmieť a pršať, vlny sa začali dvíhať, slnko zapadlo. Náš strach sa zväčšoval. More sa ani po troch hodinách neukľudnilo a vlny do nás udierali viac a viac, až kým nás jedna nepritlačila až na dno. Vtedy som si myslela, že je po všetkom, moja kapitola života sa skončí, no mylila som sa. Keď som sa prebudila, bolo to ako sen. Všade okolo mi slnko svietilo do očí, počula som iba šumenie vln a spev vtákov. Po čase som sa spamätala a zodvihla som sa. Keď som sa poobzerala naokolo, bola to jedna nádherná krása, v živote som nič také nevidela. Bola to jednoducho krása. No bola som tam sama, nevedela, som kde sú moji kamaráti, kričať bolo zbytočné. Nik tam nebol, iba ja, more a ostrov. Po čase som si tam zvykla aj sama, mala som postavený krásny domček z bambusov, pitnú vodu som mala vždy, keď pršalo. Bolo tam krásne, teplo, naučila som sa žiť sama v prírode, Na ostrove zostanem už navždy. Je to môj domov.

Mária Sviteková, 9.A

Stroskotanci

V Tekelove som nebývala dlho, a tak som sa toto krásne miesto rozhodla preskúmať. Prešla som k vode a hneď som uvidela veľkú tabuľu „Cesta na ostrov.“ Kúpila som si lístok a počkala som v rade, ktorý čakal, kým otvorila loď. Na ostrov sme prišli pomerne rýchlo. Vystúpili sme a pred očami sme mali krásny ostrov, mali sme možnosť popozerať si ho. Na vrchu ostrova bola zrúcanina hradu a rozhodla som sa, že ju navštívim. Bolo tam krásne, z vrchu som videla až na Tekelovo. Voda bola krásna, čistá, priesvitná. Prechádzala som sa po pláži, keď som začula krik. Vybehla som hore a uvidela som žraloka, ktorý krúžil a narážal do našej lode, ktorá sa plnila vodou. Po pár minútach všetko stíchlo, na loď zhltila voda. Bola preč. Nevedeli sme, čo máme robiť, až zajtra mala priplávať ďalšia výletná loď. Nemali sme vodu. Iba morskú, žiadnu pitnú. Jedlo sme mali v lodi, ktorá bola pod vodou. Zatmelo sa. Založili sme si oheň, kde sme si upiekli ryby, ktoré sme ulovili s veľkými ťažkosťami. Báli sme sa zaspáť, nevedeli sme, aké živočíchy tu žijú. Nastal nový deň. Pre nás ten najlepší, pretože sme v diaľke uvideli loď. Povedali sme im, čo sa stalo a bezpečne sme sa dostali do Tekelova.

Vladimíra Brveníková, 9.A

A     je staroba?

 smaci na hodine literatúry, in pirovani b s nou od Andreja Sládkoviča Marína, preformulovali jeho re nicku otázku A     je mladost? Pozreli sa na vec z druhej strany a pri príležitosti Mesiaca úcty k star ším napísali 10 ver ov  básne.

A     je staroba?

 ilovat  nohy? Vr skav  ruky?
Deň po dni pre iva  samoty muky?
Staroba je pokoj na n vr  i času.
M    pi  pomaly spomienok  a u,
vidieť v pestrých farbách minulosť svoju.
Pomaly ka d  sa pripo   k hviezdnemu roju.
Ten roj odnesie ich, kde je ticho a mier.
Bude to koniec všetkých životných hier?
Karolína Mol anov , 8.B

A     je staroba?

Len krokov slabosť?
Vy erp vaj ca choroba?
 i už dávno zahynut  mladost?
Staroba je pokoja čas mil ,
pln  oddychu po rokoch pracovitých.
 as, keď blízkych pripravujú na svet okolit ,
podľa ich sk usenost  rozmanitých.
Aj keď veľa si toho prežili,
farby ich mladosti v spomienkach
nevymizli.
Jakub B re , 8.B

A     je staroba?

S  tan  všetky roky?
 i dlh  doba?
Pomalšie kroky?
Možno, ale sm ti  netreba,
ve  predsa pekn  je aj staroba.
Oddych dobr  priateľ je,
tich  pieseň vo vetre znie.
 aro jesene môže tiež o ari ,
ešte nie je koniec,
môžeme stále  i .
Ester Melicher  ik, Nina Oravcová, 8.B

A     je staroba?

Vr skav  tvár?
Slab  nohy?
Slab  hlas?
Staroba je najvyš  oddychu čas,
 as pokoja a mieru.
Je čas nekonečnej viery,
 e zapl tali sme všetky diery.
Staroba je koniec časov,
nik nechce, aby plamienok zhasol.
Lenka Kučeráková, 8.B

A     je staroba?

Keď nás postihne choroba?
Slepota a hluchota?
Pre vn  at  m  kota?
Je to však aj pohoda,
na záhradke jahoda.
Už len pestovať,
ni  nepotrebova .
Starobu si môžeš u i ,
nie ju iba v sm tke prežiť.
Petra Sen ekov , Lucia  tek  ov , Dávid Podrážka, 8.B

A     je staroba?

Staroba je koniec všetkých koncov?
Osudy starých mám aj otcov.
Staroba je posledn  súd,
postupne stihne cel  ľud.
Staroba si každého z nás nájde,
oči na stopkách majte.
V starobe pokoj a kľud hľadáme,
nie siln  ruky, no pokojn  tváre máme.
Nikola Filadelfiová, 8.B

Ako bolo, tak aj je, príslovie nám mudruje.

Ked' nechceš, **tak chci.**

Čo môžeš urobiť dnes, **tak odlož mobil a urob to hneď.**

Aká práca, **také money.**

Dvakrát meraj a **raz píš.**

Učiteľky s'uby s'ubujú a **žiaci sa radujú.**

Bojí sa bleskovky ako **čert svätenej vody.**

Aj učiteľ sa pomýli.

Čo sa naučíš dnes, **zajtra sa nemusíš.**

Bez muky nedostaneš **jednotku z fyziky.**

Rozum sa brúsi **bifľovaním celej učebnice.**

Kto neskoro chodí, **ten si v chodbičke prvú hodinu posedí.**

Učený nikto **do školy nevojde.**

Aká práca, **taká chvála.**

Práca chvatná, **zlou známkou platená.**

Nenaučený **v lavici sedí učupený.**

Čo môžeš urobiť dnes, **nemaj stres a chod' do toho hneď.**

Komu sa nelení, **tomu jednotka v Edupage zazvoní.**

Bez práce **jednotku nečakaj.**

Aká práca, **také vysvečko sa vypláca.**

Ak môžeš urobiť **domácu úlohu** dnes,
neodkladaj si ju na **zajtrajšiu prestávku.**

Hodina chvatná, **málo žiakovi platná.**

Bez jednotiek nie je radosť.

Aká učebnica, taká múdrosť.

*Ludové príslovia na hodine literatúry do študentskej
reči poprekrúcali žiaci 6.A a 6.B.*

Poradňa

Na úvodných hodinách informatiky sa žiaci druhého stupňa s pani učiteľkou **Renátou Birešovou** zaoberali problematikou kyberšikany. Po pozretí filmu podľa skutočnej udalosti žiaci spracovali informácie pre vás do poradňového okienka.

Kyberšikana je opakované, často anonymné **šikanovanie cez internet**. Sú to väčšinou **vyhrážky** o zverejnení alebo o povedaní niečoho, čo chceme pred inými utajiť. Prejavuje sa vytváraním urážlivých stránok, prípadne zverejňovaním fotografií a videí s cieľom poškodenia identity danej osoby. Obeťou šikanovania sa môže stať ktokoľvek. Môže to byť dieťa, ktoré ide po chodbe a znepáči sa agresorovi. Obeťou môže byť dieťa s najlepším prospechom, rovnako ako žiak so zlým prospechom, deti s nízkym sebavedomím, precitlivene a plaché deti či deti s nízkou sebaúctou, ktoré si myslia, že ich nikto nemá rád. Príležitostný agresor reaguje na úmrtie v rodine, rozvod, zlé známky či nespravodlivosť v škole. Jeho agresivita je náhla, ale potom to oľutuje. Chronický agresor má sklon k násiliu, agresívne sa správa väčšinu času a k väčšine ľudí. Nedokáže sa kontrolovať, necíti s obeťami. Prevláda v ňom túžba dominovať a ovládať druhých. **Ak zbadáme na danej osobe prejavy podráždeného alebo sklúčeného správania, treba sa s ňou porozprávať a pomôcť.** Povedz o kyberšikanovaní niekomu dospelému – rodičovi, učiteľovi, psychológovi, polícii, kontaktuj linku Pomoc.sk (116 111).

Článok napísala Nina Matovičová, 7.B

Do šikanovania dievčata sa zapojilo viac ako desať dievčat a príčinou bol spor o chlapca, s ktorým dievča nejakú dobu údajne chodila. Jej matka novinárom povedala, že dcéra dostávala správy ako: "Si hnusná", "Ty si ešte nažive?" a "Chod' sa zabiť". Dievča bolo podľa úradu šerifa na sociálnych sieťach "absolútne terorizované". Situácia sa vyostřila do tej miery, že matka vzala dcéru zo školy, prihlásila ju do inej a zrušila jej účet všetky sociálne siete. Zdalo sa, že sa všetko obracia k lepšiemu. Raz sa znova zaregistrovala na sociálne siete, a teror znova začal. Po niekoľkých týždňoch spáchala samovraždu.

Simona Perichtová, 7.B

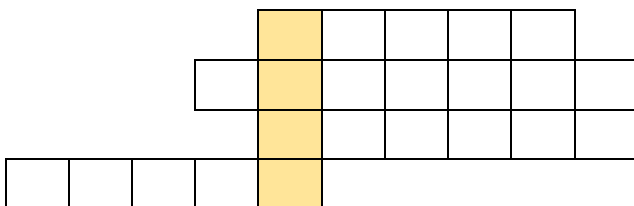
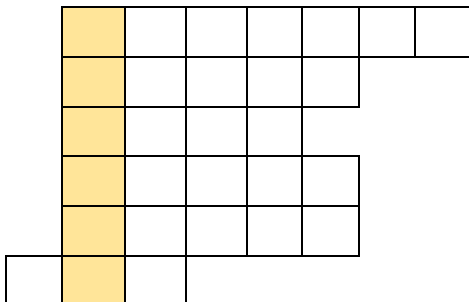
Katka prišla do ambulancie psychologičky Lenky Lipanovej, keď mala štrnásť. Bolo to krehké, mladé, krásne dievča. Len ťažko hľadala slová, kým prezradila, čo sa jej prihodilo. Nechceli, aby na ňom trávila celý svoj voľný čas. „Mala som strašne veľa priateľov. V kuse sme si čosi písali, riešili, zdieľali. Páčilo sa mi to. Niekedy som nevedela zaspáť do rána, lebo som sledovala, čo tam pribúda. Reči rodičov mi prišli trápne,“ opisovala Katka, prečo to bol svet, ktorý ju naplňal. V tom čase spoznala na Facebooku aj jedného chlapca. Písali si také bežné veci. Neprišlo jej na ňom nič zvláštne. „Zrazu chcel, aby som mu poslala nejaké fotky. Také v spodnej bielizni. Aby vraj videl, akú babu pozná a či sa mu páčim,“ opisala. Čo bolo horšie, neváhala. „Sama neviem, prečo som to urobila. Vtedy mi to celé akosi dávalo logiku. Bola som ako pohláznená a páčilo sa mi, že je zo mňa hotový,“ hovorí zahanbene. „Pripadala som si, že konečne žijem, že som už žena a robím odvážne veci,“ spomína. Vypýtal si od nej adresu. Nepovedal prečo. Katka mu ju poslala a ako bonus mu nafotila aj výhľad zo svojho okna. Nevysvetliteľne. „Ani som ho vlastne nepoznala. Viem len, že to bol Samo a mal 16 rokov. Dovtedy sme si písali iba cez Facebook. Viem, že to znie blbo. Neviem, prečo som to vtedy urobila. V kuse sme si písali, mala som jednoducho pocit, že ho dobre poznám,“ vysvetľuje Katka. Jedného dňa však Samo nečakane zazvonil pred dverami ich bytu. Nikto nebol doma. Nemyslela na nič zlé, a tak ho dobrovoľne vpustila i dnu. Vraj sa zdrží len na kávu. Po chvíli sa však zmenil na niekoho úplne iného a znásilnil ju. Scénu si natočil na video, jednoducho zabuchol dvere a odišiel. Katka s plačom priznala, že trestné oznámenie podať nechcela, lebo sa bála ešte väčšieho verejného poníženia. Samo video zverejnil a Katka sa z toho zrútila a začala piť a požívať omamné látky. Všetci ju osočovali a Katka skončila naspäť v psychiatrickej liečebni.

Nina Hladajová, 7.B

Vylúštenie

Lastovičky na _____ , koniec bábemu _____ .

1. Desiaty mesiac v roku
2. Druh huby
3. Menia farby v jeseni
4. Bratranec ríbezle
5. Kyslé modré guličky
6. Straší cez Halloween
7. V noci s tým svietime
8. Zeleninový lampáš
9. Píšeme na to kriedou
10. Na Halloween to nosíme

Tajničku vymyslel Lukáš Ryšian zo 6.A

Dobre vediet'!

ZVIERACIA PREŠMYČKA

Poprehadzovaním písmen
nájdeš mená zvierat.

Jzaca.....
rktok
d'mvdee
onžkaots.....
rnaba
ldanei.....
obzdkiar
vramec.....
sciala
mečklkia.....

SUDOKU

3			8	7		1		
	2		5			8		9
	7	8	2				6	
		3	7	6				5
8		9				7		3
1				3	4	6		
	8				1	4	3	
4		5			7		9	
		6		9	2			1

HÁDANKA

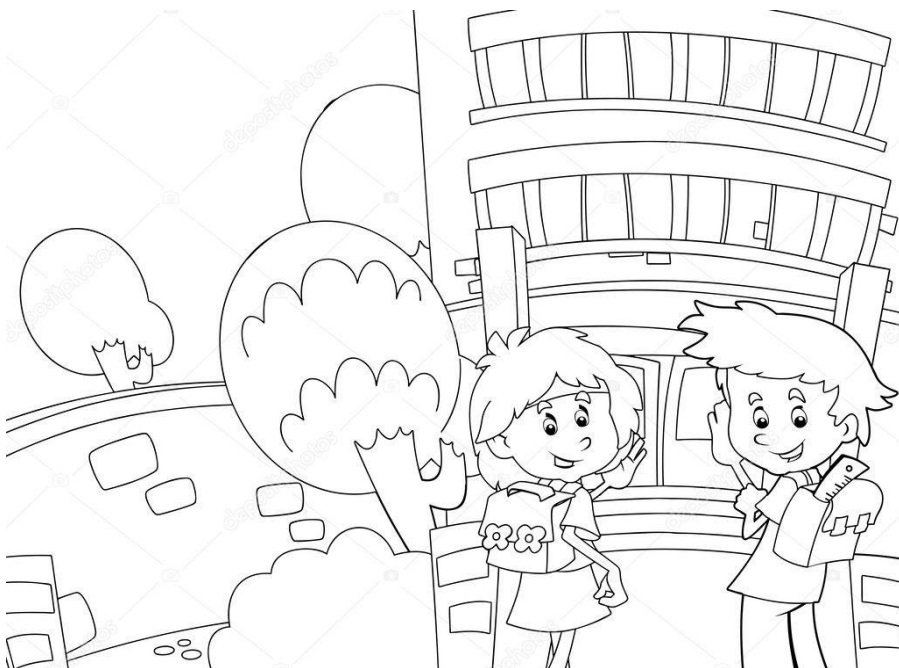
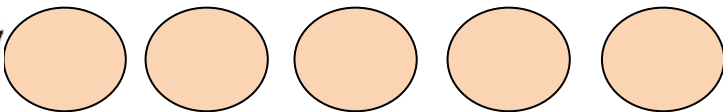
Chlapček, žiačik, ty ma znáš,
často so mnou narábaš;
na sedadlách bývavam;
strojom hodín hýbavam;
zdobím devu, panáka
a vtač ma má storaká;
na jar kvitnem naposledy,
chýbam v dome málokedy.

???

BLUDISKO

Rubriku pripravil Adam Švec zo 6.A

Pokyny k novému žolíku

So žolíkom môžeš vyhrať jednu z troch odmien podľa tvojho želania:

1. Necvičiť na jednej hodine telesnej výchovy, 2. Anulovať jednu bleskovkovú známku zo slovenského jazyka, 3. Získať fajný desiatový balíček.

Žolíka vystrihni, zakrížikuj jedno okienko, možnosť, ktorú chceš vyhrať. Napíš svoje meno a vhod' žolíka do schránky pri zborovni. Môžeš sa s aktuálnym žolíkom zúčastniť žrebovania len raz. Redakčná rada Círňu vyžrebuje päť žolíkov. Výhercovia budú zverejnení na nástenke, v rozhlasе a na internetovej stránke školy. Výhru si môžeš uplatniť do konkrétneho dátumu. **Tentoraz do 10.12. 2019.**